

Oponentský posudek diplomové práce

Veronika Michaličková

Odpovědnost za ztráty na životním prostředí

Předložená diplomová práce byla zpracována v rozsahu 51 stran vlastního textu (125 727 znaků), rozděleného, mimo úvod a závěr, do šesti základních kapitol. Práce je opatřena všemi předepsanými součástmi. Z formálního a jazykového hlediska je zpracována na odpovídající úrovni a nemám k ní v tomto směru výhrady.

Téma odpovědnosti za ztráty na životním prostředí náleží mezi základní a klíčová témata, která jsou předmětem zájmu právní vědy již několik desetiletí, minimálně od zakotvení pojmu ekologická újma v zákoně č. 17/1992 Sb., o životním prostředí. Přesto lze zvolené téma vnímat jako aktuální, a to především s ohledem na dlouhodobé aplikační problémy v této oblasti ekologicko-právní odpovědnosti.

Předložená práce se bohužel aktuálním otázkám věnuje pouze okrajově, pokud vůbec. Podstatnou část práce (kapitoly 1. až 4.) obsahují výklad základních pojmů a systému právní úpravy. Zmíněné aspekty jsou standardní součástí každé práce, ovšem v daném případě zbytečně rozsáhlou. Navíc autorka pouze konstatuje již mnohokrát publikovaná fakta a stačilo by tak pouze odkázat na již existující literaturu.

Jádrem práce jsou 5. a 6. kapitola věnované právní úpravě občanskoprávní odpovědnosti za škodu a odpovědnosti za ekologickou újmu dle zákona č. 17/1992 Sb. a zákona č. 167/2008 Sb. I zde se ale autorka omezila na popis základních aspektů platné právní úpravy s tím, že podrobnější rozbor jejích problematických prvků prakticky chybí. Skutečnost, že podle posledně jmenovaného zákona nebylo dosud uloženo žádné nápravné opatření, nabízí prostor pro řadu úvah. Především je nepravděpodobné, že by ke vzniku ekologické újmy v České republice nedocházelo. Je tedy řešena v režimu složkových předpisů? Těm se práce věnuje pouze okrajově. Zákon č. 167/2008 Sb. je dále především transpoziční právní úpravou a v evropském kontextu je aplikační situace v ČR ojedinělá. V čem se tedy česká právní úprava liší od jiných úprav v členských státech? Ani tuto možnost pro diskusi autorka v práci nevyužila.

Popisný způsob zpracování práce lze velmi dobře demonstrovat na závěru práce, který je velmi obecný a v podstatě nepřináší žádné konkrétní poznatky. Autorka se omezila na obecná konstatování, což ale s ohledem na absenci hlubší analýzy zkoumané materie není nijak překvapující.

Závěr: S ohledem na výše uvedené hodnotím diplomovou práci kolegyně Veroniky Michaličkové jako uspokojivou a mohu ji proto doporučit k ústní obhajobě, a to s návrhem hodnocení **dobře**.

Otázky k ústní obhajobě:

1. V čem spočívají základní rozdíly při ukládání nápravných opatření podle zákona o ekologické újmě a podle složkových zákonů? Např. podle zákona o vodách a zákona o ochraně přírody a krajiny?
2. Zamyslete se nad možnostmi úpravy definice ekologické újmy tak, aby byla uplatnitelná v praxi, a to s ohledem na její transpoziční povahu.

V Praze dne 18. září 2024

JUDr. Michal Sobotka, Ph.D.

oponent